

גָּלִירְבָּרְתַּלְעִיְרְןְ בְּפֶרְשַׁת הַשְׁבָּרָע
עֲרוֹכִים בַּיָּדֵי נָחָתָה לִיבּוּבִין שְׁבָתָה אַרְבָּע עֶשֶׂר.
יְנוּלִיל עַיִן מִסּוּד תּוֹרָה וְהַשְׁכָּלָה לִטְבוּגָרִים וְלִנְעוּרָה
הַחֲסֻתְדָּרוֹת נְשִׁי מְזֻרְחִי בְּאָמְרִיקָה
בְּהַדְוָרָה מִיּוֹחָדָה בְּשִׁבְיָלְהַחֲסֻתְדָּרוֹת הַצִּוְוָנִית הַעוֹלָמִית
הַמְּחַלְקָה לְחַבּוּר וְתְרָבּוֹת חַוְרָנִים בְּגּוֹלוֹה

נצחנים רילך (תש"ו)

ל' י"א - 5

ועי, גםנצחנים רילך תש"ח, תש"ח

י"א כי המצווה הוזאת...
י"ב לא בשטחים הוא לא אמרן. מי יעלה לנו השמייה
וינקחה לנו וישמענו אתה - ונעשנה
י"ג ולא מעבר לים היא לא אמר. מי יעבר לנו על עבר הים
זינקחה לנו וישמענו אתה - ונעשנה.

ערובין נ"ה ע"א:

... והיינו דאמר רב דימי בר חמא: מי דכתיב "לא בשטחים היא...."?
ולא מעבר לים היא? "לא בשטחים היא" - שאם בשטחים היא, אתה צרייך
לעלות אחריה. "ולא מעבר לים היא" - שאם מעבר לים היא
- אתה צרייך לעبور אחריה...

רש"י ד"ה לא בשטחים היא: שאלו היהת בשטחים, הייתה צרייך לעלות אחריה ולמדת...

ר' אליהו מזרחי פרש"ד דברי רש"י אלה:
או"פ שמה מקרא הזה טमע שאלו היהת בשטחים, לא היה שם אדם יכול
להביאה לכם למדת, על כרחך לומר, שאין הכוונה בו אלא שאלו היהת
בשטחים, היהת צרייך לעלות שם למדת...

בעל באר יצחק מעיר לדברי רש"י אלה:

הכתובים האלה משמעותם, ש לפירוש בשני מניינים: א) שקיים המצווה הזאת,
אם היה בה טורח לעלות בשביבה השמייה או לעبور בעבר ידיעתה מעבר
ליים, היה להם התנצלות לומר: "מי יעלה לנו השטחים" או "מי יעבר לנו
לעבר הים?" אבל עכשו אין לכם שם התנצלות, כי אין בה שם טורח, כי
קרוב אליו הדבר מאד...
ב) שקיים המצווה הזה, גם אם הוא מן הצורך לקחת ידיעתה מן השטחים
או מעבר לים, היה כדי לכם מרבית חשיבותה ויקורתה, כי תכספו ומתנהו
אחריו לומר: "מי יעלה לנו... מ"י עבר לנו...". לרובות צמאנו
בידיעתה... מכל שכן עתה אחרי קרובותם מאד, איך ראוי לכם
לחכך אותה ולדבק בה מאחבה, כאשר ידבק החזרה במתני איש (ירמיהו י"ג)...
וחנה איזה משני הפנים הללו הוא האמתי, וכל קורא להכיריע מעצמו...

את. נסה להכיריע איזה "מנני הפנים הללו" הוא האמתי, ובמקצת
הבדעתך!

2. הסבר למה בחרה התורה בשתי שלילות

"לא בשטחים היא"
"לא מעבר לים היא"
ולא הספקה באחת מהן, ולמה סדרה ארונות על סדר זה?

אכן. לא בשטחים היא

ערובין נ"ה: רבא אמר "לא בשטחים היא" - לא תמצא בטי שטגביה דעתך עלייה
בשטחים... ר' יוחנן אמר: "לא בשטחים היא" - לא תמצא בגדי הרוח
(עיין גם גליון במדבר תש"ח, שאלה ב).
ומקסין המפרשים: לכ准确性 שמי העניים אחד הוא, סתום גואה, ולמה
דוושים אותו בלשונות שוניות?
נסח להסביר במה שוננה ר' יוחנן מרבה?

(נגבים וילך חט"ו)

ג. כי קרוב אלינו הדבר מאד בפייך ובלבבך לעשותתו.

רש"י ד"ה כי קרוב אלינו: התורה נתנה לכם בכתב ובע"פ.

מלכיהם ד"ה במ"ך: הלא על דרך הכתוב: (תhalim נ"ד) "מי האיש החפץ חיים...
נזר לטרון מרע ופטיך מדבר מרמה".

ד"ה ובלבבך: על דרך: (תhalim נ"ד) "סוד מרע" - שלב מושל באדם;
והיא הבורת לסור מרע ולבחור בטוב;

ד"ה לעשותו: כולל כל מעשה טוב על דרך: (תhalim נ"ד) "ועשה טוב"
וזהו כולל כל דבר תורה. ואם כן יש להתפלא על שלא יקיים האדם
התורה!

העמק דבר: ד"ה כי קרוב אלינו...: זה עוזות להגיון לעומק דעת התורה.

" בפייך: לפי פשטו הינו למדו.

" ובלבבך לעשותו: על טנת לעשותו, לקיים מה שلومד...

מה ההבדל בין רש"י לבני טני האחראונים בפרש פסוקנו?

ד. לא בשםין היא:

בבא מציעא נ"ט ע"א: (ברוכוח בין ר' אליעזר וחכמים בעניין טומאות בטהרות):

באוטו היום הטיב ר' אליעזר כל תשובה שביעולם ולא קבלו הימנו
(חכמים בבית המדרש). אמר להם: "אם הלכה כמותי - קרוב זה יוכיח!"
נעקר חרופ ממוקמו מאה אמר. (ואהרי ליה: ד' מאות אמה). אמרו לו:
אין מביאין ראייה מן החרופ" חזר ואמר להפ: "אם הלכה כמותי - אמרת
המיים יוכיחו!". חזר אמרתם לאחריהם. אמרו לו: "אין מביאין
ראייה מאמת המציאות". חזר ואמר להם: "אם הלכה כמותי - כתלי בית המדרש
יוכיחו" הרטו כתלי בית המדרש לפול. גער בהם ר' יהושע: "אם תלמיד
חכמים מבזחים זה את זה בהלכה - אתם מה טיבכם?" לא נפלו מפניהם כבוזדו
של ר' יהושע ולא זקרו מפבי כבודו של ר' אליעזר - ועודין מטינו
ועומדים. חזר ואמר להם: "אם הלכה כמותי - מן השמים יוכיחו!". יצא
בת קול ואמרה: "מה לכם אצל ר' אליעזר שהלכה כמותו בכל מקום!".
שמע ר' יהושע על דגלו ואמר: (דברים ל', י"ב) "לא בעמיהם היא!...
אין לנו משותחים בבון קROL, שכבר כתבת בתורה בהר סיני: "אחרי רביהם
להסתות". (שמות כ"ג).

(מהרש"א: אין משותחים בבון קול: אין להכריע בה, רק להעוסק בה.)

1. הסבר, כיצד משתמש ר' יהושע בפסוקנו ומה רצה להוכיח בעזרתו.

2. במה שונח שמו בפסוק מן הפירוש שנתן לו ברש"י?

השאלות המסומנות ✕ קשות ומסומנות ✕ קשות בירור יענה כל אחד לפי הבנתו,
תשובה יש לשלוח לנחמה ליובייז, הסתדרות הציונית העולמית, ומחלקה לחנוך
ולתרבות תורנית בגולה, ירושלים, ת.ד. 92.